

Padesát svazků edice *Musica antiqua bohemica*

Sbírka staré české hudby *Musica antiqua bohemica* obsahuje výběr starých hudebních památek sedmnáctého, osmnáctého a počátku devatenáctého století. Roku 1961 dosáhla již padesátého edičního svazku. Nejen pro toto vnější „číselné“ jubileum, ale hlavně pro soustavnost ve vydávání, pečlivost výběru i pro dobrou praktickou upotřebitelnost patří edice MAB mezi nejpozoruhodnější vydavatelské podniky nejen v našem, ale i ve světovém měřítku.

Od doby svého vzniku (1934), kdy byl redaktorem sbírky Vladimír Helfert, zahrnuje edice do roku 1961 hodnotný výběr z děl světských autorů v rozsáhlém vývojovém oblouku od P. J. Vejvanovského (? 1640—1693) po F. Skroupa (1801—1862). Zaměřila se hlavně na instrumentální hudbu doby feudální, hudbu raně klasickou a klasickou a v největší míře na okruh české hudební emigrace.

Po Helfertově smrti (1945) má největší zásluhu na rozvoji edice MAB Jan Racek, který ji soustavně rediguje se svými spolupracovníky. Správně je ve vydavatelských zásadách kladen důraz (po vzoru DDT, DTB, DTŮ aj.) nejen na vědeckou objektivitu zápisovou, ale i na to, aby všechny vydávané skladby plnily své umělecko-společenské poslání, tj. aby byly i prakticky schopné k provádění. Proto vydavatelé například vycházejí z podrobného srovnání původních originálních rukopisů s opisy nebo pozdějšími vydáními, doplňují metronomické údaje, značky dynamické, agogické a frázovací, pedalizaci, kadence a vypracovávají číslované bas.

Každý svazek je uveden stručnou, výstižnou předmluvou, v níž je především podán ideový a slohový profil autora ve vztahu k dějinnému vývoji hudby světové a proveden stručný rozbor vydaného díla. K předmluvě se poji soupis pramenů a literatury, zahrnující údaje o uložení a evidenci autografů a rukopisů, o prvním vydání díla, jeho nových kritických edicích apod. Podrobný soupis domácí i zahraniční literatury umožňuje snadnější orientaci v současném stavu konkrétního bádání v dějinách české hudby.

Vydavatelská zpráva má značný význam praktický. Čítuje především pramen, sloužící za předlohu k vydání a k revizi, uvádí provenienci pramene i jeho nynější místo uložení. Popisuje pramen i po vnější stránce, hlavně se však zaměřuje k srovnání původního rukopisu (tisku) s vydávaným hudebním dílem, tj. uvádí doplňky a úpravy nutné k praktickému provozování skladeb.

Přes celkem dobrou typografickou úpravu by bylo třeba důsledněji dodržovat jednotu v kritické ediční technice, která byla různorodá zhruba do třicátého svazku edice, poté se však již podstatně zlepšila. Měla by se v některých případech zvýšit i jazyková úroveň překladů předmluv, vydavatelských a revizních zpráv. K tak závažnému edičnímu podniku by bylo třeba více uznání ze strany nakladatelských orgánů a většího pochopení pro objektivní snahy editorů, směřující k nejbližšímu zachycení české historické hudební tvorby.

Státní hudební vydavatelství v Praze vydalo samostatně publikaci *Padesát svazků edice Musica antiqua bohemica* v redakci a s úvodní studií J. Racka a s tématickým katalogem vydaných děl, sestaveným Jar. Pohankou (Praha 1961, stran 103). Publikace je vhodnou příručkou a průvodcem po jednotlivých svazcích MAB.

Rudolf Peřman

Příspěvek k psychologii hudební výchovy

V r. 1960 vyšla v Lipsku v nakladatelství VEB Breitkopf & Härtel knížka německého musikologa, profesora Lisztovy Vysoké hudební školy ve Výmaru Paula Michla, *Über musikalische Fähigkeiten und Fertigkeiten*. (Ein Beitrag zur Musikpsychologie).

Autor v ní uvažuje o základních pojmech hudební psychologie, hudebním slyšení, hudeb-